

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

 WARSZAWA.

№ 26.

 27 marca 1920.

Treść: 157. Ustawa z dnia 12 marca 1920 r. w przedmiocie przyznania kredytu 10 milionów marek na cele urządzenia Kas Chorych w b. zaborze rosyjskim	419
158. Ustawa z dnia 16 marca 1920 roku w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustaw karnych obowiązujących w b. zaborze austriackim	420
159. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w przedmiocie umundurowania i uzbrojenia policji państwowej	423
Sprostowanie	434

157.

U S T A W A

z dnia 12 marca 1920 r.

w przedmiocie przyznania kredytu 10 milionów marek na cele urządzenia Kas Chorych w b. zaborze rosyjskim.

Art. 1. Przyznaje się do dyspozycji Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej 10 milionów marek na wydawanie pożyczek krótko, względnie długoterminowych, nie dłuższych jednak niż na lat 20, na cele urządzenia Kas Chorych i Związku Kas Chorych.

Art. 2. Pożyczki długoterminowe wydawane będą na przeciąg pierwszych lat 5 bezprocentowo; warunki spłaty i skale oprocentowania na lata następne ustalone będą przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Pożyczka ta użyta będzie przedewszystkiem na kupno, względnie wydzierżawienie budynków dla Kas Chorych i nieodzwonne przeróbki

oraz inwestycje w tych budynkach, a także na inne potrzeby Kas Chorych i ich Związków.

Art. 4. O sposobie użycia tych pożyczek decyduje Sekcja Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w myśl art. 185 dekretu z dnia 11 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. z 1919 r. № 9 poz. 122) o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby.

Art. 5. Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu ustali warunki gwarancji Kas Chorych na pożyczki długoterminowe.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

E. Pełowski

Minister Skarbu:

W. Grabski

158.

USTAWA

z dnia 16 marca 1920 roku

w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustaw karnych obowiązujących w b. zaborze austriackim.

Art. 1. 1) Powszechną ustawę karną z dnia 27 maja 1852 r. (aust. Dz. u. p. № 117), względnie ustawę z dn. 9 kwietnia 1910 r. (Dz. u. p. № 73) zmienia się o tyle, iż w § 85a., 173, 183, 186b., i 200 wstępuje w miejsce kwoty dwieście koron—kwota tysiąc, w § 174 II, 175 II, 176 II i 181 w miejsce kwoty pięćdziesiąt koron—kwota dwieście pięćdziesiąt koron, w § 179, 184 i 203 w miejsce kwoty dwa tysiące koron—kwota dziesięć tysięcy koron, a w § 182 w miejsce kwoty tysiąc koron—kwota pięć tysięcy koron.

2) Ustęp 2 § 100 powszechnej ustawy karnej otrzymuje brzmienie następujące:

a) „Jeżeli zachodzą okoliczności obciążające, zwłaszcza jeżeli przez gwałt zadany lub przez niebezpieczne zagrożenie skrzywdzony był przez dłuższy czas udręczony, jeżeli grożono morderstwem lub podpaleniem; jeżeli uszkodzenie, którem grożono, lub szkoda, która mogła wyniknąć z wymuszonego świadczenia, znoszenia lub zaniechania, przenosi kwotę dziesięć tysięcy koron; jeżeli pogroźka była wymierzona przeciw całym gminom lub powiatom—należy wymierzyć karę ciężkiego więzienia od jednego roku do lat pięciu“.

3) Część druga § 186 powszechnej ustawy karnej otrzymuje brzmienie następujące: